

Persbericht
8 januari 2008 – Rekenhof

***Het federale grootstedenbeleid:
onderzoek van de stads- en huisvestingscontracten 2005-2007***

8 januari 2008 - Het federale grootstedenbeleid wil het leef- en woonklimaat in steden en gemeenten met achtergestelde wijken verbeteren. Het Rekenhof heeft onderzocht hoe doelmatig de federale overheid de grootstedelijke problematiek aanpakt door middel van stads- en huisvestingscontracten. Uit het onderzoek blijkt dat de gesubsidieerde projecten meestal goed aansluiten bij de beleidsdoelstellingen. Het beleid is echter niet transparant, in het bijzonder de verdeling van de middelen. Projecten horen soms thuis bij de reguliere werking van de steden en gemeenten. Er bestaat een groot risico dat sommige projecten voor huisvesting de lagere inkomensgroepen door middelgrote inkomens verdringen.

Het federale grootstedenbeleid wil het leef- en woonklimaat in steden en gemeenten met achtergestelde wijken verbeteren. Daarvoor sloot de federale overheid stads- en huisvestingscontracten met 17 steden en gemeenten. Voor de periode 2005 -2007 verleende de federale overheid in die contracten 198,3 miljoen euro subsidies. De steden en gemeenten financierden met die subsidies uit de stadscontracten diverse projecten zoals buurthuizen, het herinrichten van straten en pleinen, parkwachters, taallessen voor nieuwkomers. Met de huisvestingscontracten worden koop- en huurwoningen gebouwd of gerenoveerd voor lage of middelgrote inkomens.

Het Rekenhof heeft onderzocht hoe de regering en de minister dat stedenbeleid hebben uitgewerkt, hoe de betrokken administratie functioneert en op welke wijze de steden en gemeenten dit beleid uitvoerden.

Het Rekenhof stelde vast dat de projecten die de steden en gemeenten met de federale subsidies financieren bijna steeds passen binnen de doelstellingen van het grootstedenbeleid. Toch werden belangrijke knelpunten in het grootstedenbeleid opgespoord.

Bij de voorbereiding van het beleid werden enkel die steden en gemeenten betrokken met wie de overheid een contract wou sluiten. De gewesten, die een eigen stedenbeleid voeren, en de verenigingen voor steden en gemeenten werden niet geraadpleegd.

De regelgeving is bijzonder beknopt en essentiële elementen zoals de selectie- en verdelingscriteria werden er niet in opgenomen. Het parlement werd beperkt en dikwijls onnauwkeurig geïnformeerd over het beleid en de behaalde resultaten.

De selectie van de steden en gemeenten en de verdeling van de middelen gebeurden ontransparant. Criteria voor de selectie en verdeling waren niet steeds relevant, niet alle steden en gemeenten werden met dezelfde criteria beoordeeld en soms werden de criteria niet correct toegepast. Hierdoor gingen de middelen niet altijd naar de steden en gemeenten die, gelet op de doelstellingen van het grootstedenbeleid, er het meeste nood aan hadden.

De verantwoordelijkheid voor de coördinatie van de gewestelijke, federale en Europese geldstromen voor (groot)stedenbeleid ligt overwegend bij de steden en gemeenten. De federale overheid schiet op dat vlak tekort.

Een minderheid van de projecten horen eerder thuis in de reguliere werking van een gemeente. Verschillende gemeenten verantwoorden dit door te wijzen op hun moeilijke financiële situatie. Enkele steden en gemeenten leggen ook reguliere uitgaven ten laste van het grootstedenbeleid onder het mom van coördinatiekosten.

Vele steden en gemeenten willen via het aantrekken van middenklassen in achtergestelde buurten een sociale mix creëren. Er wordt daarbij onvoldoende aandacht besteed aan mogelijke neveneffecten zoals prijsstijgingen die de lagere inkomensgroepen uit deze buurten kunnen verdrijven. De raming van 3000 bijkomende wooneenheden is overschat: een cijfer van 900 is realistischer.

De minister wees in zijn antwoord op het belang van het stedenbeleid. Hij meende dat er voldoende transparantie *binnen de regering* bestond over het beleid en er gekozen was voor een soepel beleid waarbij overleg met de steden en gemeenten centraal stond. Gezien de politieke toestand na het afsluiten van de audit wenste hij niet te reageren op de aanbevelingen.

Informatie voor de pers

Het Rekenhof controleert de openbare financiën van de federale Staat, de gemeenschappen, de gewesten en de provincies. Het draagt bij tot de verbetering van het overheidsbeheer door nuttige en betrouwbare informatie die voortvloeit uit een tegensprekelijk onderzoek toe te zenden aan de parlementaire vergaderingen, aan de bewindslui en aan de gecontroleerde diensten. Als collaterale instelling van het parlement werkt het Rekenhof onafhankelijk ten opzichte van de overheden die het controleert.

Het onderzoeksverslag *Het federale grootstedenbeleid: Onderzoek van de stads- en huisvestingscontracten 2005-2007* is aan het federale parlement bezorgd. Het integrale verslag (68 pagina's), de samenvatting (3 pagina's) en dit persbericht zijn ter beschikking op www.rekenhof.be.

Contactpersoon:
Line Emmerechts
Federale Cel Publicaties
02 551 89 85